

Ὁ κ. Τρύφων Καραντάσης εἶναι πτυχιούχος τοῦ Φαρμακευτικοῦ καὶ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Πτυχιούχος τοῦ Ἐργαστηρίου τῶν Νομισμάτων καὶ μεταλλείων τῶν Παρισίων. Διδάκτωρ (Doctorat d'État) τῆς Faculté des Sciences τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων.

Διετέλεσε βοηθὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιμελητὴς εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν Χημεῖον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἀστυχημικὸς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἱατρικὴν Σχολήν, τὴν Σχολήν Ἐφαρμογῆς Ἀξιωματικῶν Ἐπιμελητείας καὶ τοῦ Σχολείου Ἐφαρμογῆς Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 μέχρι τοῦ ἔτους 1939 διετέλεσε τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1939 μέχρι τοῦ 1957 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀνοργάνου Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Διετέλεσε Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Κοσμητὼρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Κοσμητὼρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μέλος τῆς Société Chimique de France ἀπὸ τοῦ 1922.

Μέλος τῆς American Chemical Society ἀπὸ τοῦ 1946.

Ἔτυχε τῶν κάτωθι τιμητικῶν διακρίσεων :

1. Chevalier de 1° ordre Nationale de la Légion d'Honneur (1937).
2. Στρατιωτικὰ μετάλλια τῶν Βαλκανικῶν πολέμων 1912—1913.
3. Διασυμμαχικὸν μετάλλιον τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου 1914—1918.
4. Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος.
5. Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος.
6. Μετάλλιον Στρατιωτικῆς ἀξίας.
7. Ἐπίτιμον μέλος τῆς Société de Chimie Industrielle.

Διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Μεταφορῶν (1945).

Τὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ κ. Καραντάσης εἶναι ἀξιόλογον καὶ ἐπεκτείνεται εἰς πολλοὺς τομείς τῆς Χημείας. Μεγάλος ἀριθμὸς πρωτοτύπων ἐργασιῶν του ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ ἀκόλουθα περιοδικά :

- I. Comptes Rendus de Séances de 1° Academie des Sciences (Paris).
- II. Bulletin de la Société Chimique de France.
- III. Journal de Pharmacie et de Chimie.
- IV. Bulletin des Sciences Pharmacologiques.
- V. Journal de Physique et de Radium.
- VI. Annales de Chimie.
- VII. Physica.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπῆρξε μαθητὴς καὶ ἐπὶ σειρὰν τῶν συνεργάτης τῶν καθηγητῶν G. Urbain καὶ V. Auger, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἐρευνητῶν εἰς τὸν τομέα τῶν συμπλόκων ἀλάτων, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἀρχικὸν προσανατο-

λισμὸν τοῦ κ. Καραντάση εἰς τὴν Χημείαν τῶν συμπλόκων ἐνώσεων εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀξιολόγων πρωτοτύπων ἐργασιῶν. Ἡσχολήθη κυρίως μὲ τὰ ἀλογονοῦχα καὶ ἰδιὰ τὰ ἰωδιοῦχα καὶ τὰ κวานιοῦχα σύμπλοκα ἄλατα τῶν στοιχείων μεταβλητοῦ σθένους, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἓνα ἐκ τῶν δυσκόλων τομέων τῆς Ἀνοργάνου Χημείας τόσον ἀπὸ πειραματικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως. Μόνον δὲ ἐπιστήμων προικισμένος μὲ τὴν ἐργατικότητα, ἐπιμονὴν καὶ εὐσυνειδησίαν τοῦ κ. Καραντάση θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτύξῃ τὸν δύσκολον αὐτὸν τομέα.

Ὁ μέγας ἀριθμὸς συμπλόκων ἐνώσεων, τὰς ὁποίας παρεσκεύασε καὶ ἐμελέτησεν, εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς καὶ δυσκόλου πειραματικῆς ἐργασίας. Αἱ ὡς ἄνω ἐργασίαι ἀναφέρονται καὶ εἰς κλασσικὰ συγγράμματα Χημείας.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ τομέως τῶν συμπλόκων διπλῶν κ.λ. ἀλάτων αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τοῦ κ. Καραντάση ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν γενικὴν Χημείαν μετ' ἀξιολόγων ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ μηχανισμοῦ ἀντιδράσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀντικατάστασιν τῶν ἀλογόνων πλείστον ἀλογονούχων ἐνώσεων μεγάλου ἀριθμοῦ στοιχείων.

Εἰς τὸν τομέα τῆς τοξικολογίας ὁ κ. Καραντάσης ἠσχολήθη μὲ τὴν μελέτην τῆς τοξικότητος τῶν ἐνώσεων τοῦ βολφραμίου καὶ μολυβδαινίου αἱ ὁποῖαι, ὡς διεπίστωσε, παρουσιάζουν βραδείαν δηλητηριώδη δράσιν προκαλοῦσαν τὸν θάνατον δι' ἀσφυκτικῶν φαινομένων. Ἡσχολήθη ἐπίσης μὲ τὴν προέλευσιν τῶν μικρῶν ποσοτήτων ἀρσενικοῦ εἰς ἀλκοολοῦχα ποτὰ ὑποδείξας μέθοδον προσδιορισμοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀναλυτικὴν Χημείαν εἰσήγαγε τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ τετραχλωριοκασσιτερώδους καλίου διὰ τὴν τιτλοδότησιν ὑπερμαγγανικῶν διαλυμάτων καὶ εἰς τὸν ὀγκομετρικὸν προσδιορισμὸν διαφόρων μετάλλων. Ἡ μέθοδος δὲ αὕτη ἐφηρμόσθη ὑπὸ πλείστον ἐρευνητῶν.

Πλείστα τέλος ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τοῦ κ. Καραντάση ἀναφέρονται εἰς τὸν τομέα τῆς μαγνητοχημείας.

Ἀναλυτικῶς αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Καραντάση δημοσιευθεῖσαι πρωτότυποι ἐργασίαι εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀναφερθέντας ἐπιστημονικοὺς τομείς εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Τομεὺς συμπλόκων, διπλῶν κ.λ. ἀλάτων.

1. Recherches sur les complexes de 1° iodure stannique. (Συνεργ. V. Auger).
2. Sels complexes de 1° iodure stanneux avec les iodures de rubidium et de césium. (Συνεργ. V. Auger).
3. Sur la préparation du biiodure d'arsenic.
4. Essais de préparation de composés iodés et soufrés.
5. Recherches sur les complexes de 1° iodure stanneux.
6. Recherches sur le chloro—iodure, le bromo—iodure et chloro—bromure stanneux.

7. Recherches sur les complexes des idures stannique et stanneux.

8. Action de l' ammoniac et des amines sur le tétraïodure de germanium. (Συνεργ. Α. Καπάτου).

9. Action de l' acide cyanhydrique sur les halogénures des métaux trivalents et tétravalents.

10. Sur le tétraïodure de germanium et son action sur l' urotropine et la caféine. (Συνεργ. Α. Καπάτου).

11. Sur quelques complexes du bromure germaneux avec le bromure de césium et les bromures de bases organiques. (Συνεργ. Α. Καπάτου).

12. Sur les complexes iodés du germanium divalent. (Συνεργ. Α. Καπάτου).

13. Sur les hexaïodotellurates des amines aromatiques et des bases hétérocycliques. (Συνεργ. Α. Καπάτου).

14. Sur la préparation des diiodures de stannocalcoyles et leur action sur les amines aromatiques. (Συνεργ. Κ. Βασιλειάδου).

15. Sur des nouvelles combinaisons oxyiodés des dérivés dialcoylés de l' étain. (Συνεργ. Κ. Βασιλειάδου).

16. Sur les chromithiocyanates de thallium, argent, plomb, mercure et platine. (Συνεργ. Π. Σακελλαρίδη).

17. Action de l' acide amidosulfonique sur l' iodure d' ammonium. Préparation du triiodure d' ammonium. (Συνεργ. Π. Σακελλαρίδη).

18. Sur les nickelocyanures de glucinium, zinc, cadmium, gallium, thallium et néodyme. (Συνεργ. Π. Σακελλαρίδη).

Τομεύς Γενικής Χημείας.

1. Doubles décompositions entre les halogénures d' étain, arsenic, antimoine, bismuth, silicium, titane.

2. Doubles décompositions entre les halogénures de phosphore étain, arsenic, antimoine, plomb, bismuth, silicium, titane, zirconium et thorium.

3. Doubles décompositions entre les halogénures de germanium et les halogénures des éléments trivalents, tétravalents et bivalents.

Τομεύς Ιοξικολογίας.

1. Pain consommé par des soldats grecs prisonniers en Asie - Mineure.

2. Sur la toxicité de composés du tungstène et du molybdène.

3. Dosage de l' Arsenic dans le vin.

Τομεύς Αναλυτικής Χημείας.

1. Emploi dans l' analyse titrimétrique du Stannochlorure de potassium dihydraté. (Συνεργ. Α. Καπάτου).

2. Emploi du Stannochlorure de potassium dihydraté dans le dosage volumétrique du vanadium et du molybdène. (Συνεργ. Αϊκ. Στάθη).

Τομεύς Μαγνητοχημείας.

1. Mesure du moment atomique du rhénium tétravalent. (Συνεργ. Ν. Περάκη - Α. Καπάτου).

2. Sur les cobalticyanures des Terres rares. Préparation et propriétés magnétiques (Συνεργ. Ν. Περάκη - Κ. Βασιλειάδου).

3. Déviations à la loi de Curie - Weiss dans les composés cuivriques. (Συνεργ. Ν. Περάκη - Ε. Serres).

4. Étude thermomagnétique des amidosulfonates de nickel, de cobalt et de fer ions divalents. (Συνεργ. Ν. Περάκη).

5. L' influence des champs cristallins sur les propriétés magnétiques du cobalticyanure de néodyme anhydride et des nickelocyanures de beryllium et néodyme hydratés. (Συνεργ. Ν. Περάκη).

6. Sur le magnétisme anormal de l' acétate cuivrique monohydraté. (Συνεργ. Ν. Περάκη - G. Foëx).

7. Sur le comportement magnétique des ions cobaltique ferrique et chromique coordonnés. (Συνεργ. Ν. Περάκη - J. Wucher).

8. Couplage des spins dans les cobalticyanures à trois ions magnétiques. (Συνεργ. Ν. Περάκη).

9. Sur le comportement magnétique des ions du premier groupe de transition de $3d^5$ à $3d^{10}$ à l' état d' amidosulfomate. (Συνεργ. Ν. Περάκη).

10. Propriétés thermomagnétiques de l' acétate complexe mixte Fe - Gr. (Συνεργ. Η. Gijsman - J. Wucher).

Αί περισσότεραι τῶν ἀνωτέρω πρωτοτύπων ἐργασιῶν ἐξετελέσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὰ Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν.

Παρὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἐργαστηριακῶν Ἀσκήσεων, τὴν ὁποίαν διεξήγαγε μετὰ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ του, παρὰ τὴν συνεχῆ ἀπασχόλησιν του μὲ τοὺς φοιτητάς, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν πάντοτε τὴν σημαντικωτέραν φροντίδα του, παρὰ τὸν φόρτον τῶν μαθημάτων του, ὁ κ. Καραντάσης εἶχε πάντοτε ὡς πρώτην ἀπασχόλησιν τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐργαστηρίων του δι' ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Μετέδιδε εἰς τὸ περιβάλλον του τὴν ἀνυπέβλητον ἐργατικότητά του καὶ ἐβοήθησε τὰ μέγιστα ὄλους τοὺς συνεργάτας του εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν ἀνάπτυξιν.

Ἀκούραστος συνεχίζει τὸ ἐπιστημονικόν του ἔργον καὶ σήμερον. Ἡ ἐγκατάστασις τῆς πηγῆς τοῦ ραδιοκοβαλτίου εἰς τὸ Ἐργαστήριον Ἀνοργάνου Χημείας καὶ ἡ ἐργασία του μετὰ τῶν συνεργατῶν του εἰς τὸν τομέα τῆς ραδιοχημείας μαρτυροῦν τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἀμειωτον ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν πρόοδον τῆς χώρας μας, εἰς τὴν ὁποίαν ὄλοι τοῦ εὐχόμεθα νὰ συμμετέχῃ πάντοτε ἐπὶ μακρόν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Δ. ΓΑΛΑΝΟΣ